

Segítségnyújtás Délvidéknek

Felhívás Szeged és Csongrád megye lakosságához

A vajdasági magyarságot a balkáni háború, a szerbiai kisebbségekre nehezedő politikai és gazdasági nyomás, a szankciók következményei egyre súlyosabb helyzetbe sodorják. A közintézmények képtelenek alapvető funkcióik ellátására, gyógyszer- és élelmiszerhiány lépett fel.

A szegedi önkormányzat, karöltve a megyei önkormányzattal, a karitatív szervekkel és a pártokkal kezdeményezi, hogy a város és a megye lakóit is mozgósítva, nyújtson segítséget a vajdasági szükségset szenvedő lakoságnak.

Az első gyűjtési akcióra 1993. november 27-én (szombat) 9-12 óra között kerül sor, az alábbi helyeken:

Kálvária tér 8., Dáni J. u. 2-4., Vám tér 5., Gáspár Z. u. 8., Keresztöltés u. 29/B., Vértói u. 3., Kossuth L. sgt. 115., Alsó-Kikötő sor 5. sz. alatti Idősek Klubja, Keresztöltés u. 13. sz. alatti Tabán Családségitő Központ, Tisztorvosi Szolgálat Városi Intézete, Sólyom u. 2., Ferencesrendi szerzetesek, Mátyás téri templom.

Polgármesteri hivatal kirendeltségei: Algyő, Kastélykert 40., Kiskundorozsma Negyvennyolcas u. 12., Tápé, Hon-

foglalás u. 73., Szőreg, Szerb u. 21.

Pártok szegedi székházai-
ban: Fidesz, Victor Hugo u. 5.,
Független Kisgazdapárt, Teleki
u. 3., MDF, Római krt. 31.,
Szegedi Nyomda raktára, Fekete
sas u., MSZP, Tisza L. krt. 2-4.,
Munkáspárt, Csap u. 62., Nemzeti
Kisgazda és Polgári Párt, Victor Hugo
u. 5., SZDSZ, Földvári u. 3.

Az átvevőhelyeken a Máltai Szeretetszolgálat aktivistái, valamint a szociális munkás hallgatók fogadják az adományokat.

Kérjük a lakosságot, hogy elsősorban tartós élelmiszereket (konzerv, liszt, cukor stb.), gyógyszereket (antibiotikum, fájdalomcsillapító, vérnyomáscsökkentő, lázcsillapító, gyermektápszer stb.), téli ruhaneműt (elsősorban cipőt) ajánljanak fel a gyűjtőhelyeken.

Pénzbeli adományokkal is lehet segíteni a 665-484009-0653 sz. Vajdasági Segítségnyújtás Akció bélyegzővel ellátott csekkeken történő befizetéssel. A csekkek átvehetők a begyűjtőhelyeken, valamint a polgármesteri hivatal ügyfélszolgálati irodájában, Szeged, Széchenyi tér 11. sz. alatt.

Hogyan közlekedjünk a Belvárosban?

Fórum a városházán

A Belváros közlekedési rendjének módosítására kidolgozott programajánlat szerint eddig bevezetett változtatásokat a közgyűlés ez év decemberi ülésén tárgyalja, és meghatározza a további feladatokat.

Mint ismeretes, a Belváros közlekedési rendjének módosítására kidolgozott és elfogadott programajánlat azon az elképzelésen alapult, hogy a Belvároson átmenő forgalom kizárása mellett a lakótömbök feltárása biztosítva legyen. Ez azt

jelenti, hogy az Újszeged felől és Újszeged felől a Belvároson keresztül az áthaladást a Kossuth Lajos sugárút, Széchenyi tér, Mikszáth Kálmán utca, Nagy Jenő utca, Híd utca, Oskola utca, Somogyi utca, Dugonics tér útvonalakon a terv kizárja. A lakótömbökbe a bes és kihajtást „kapukon” keresztül biztosítja.

A programajánlat szerinti a módosítások bevezetésének ütemezése érdekében a Belvárost két területre tagoltuk, amelynél a Híd utca, Szé-

Ma reggel 9-től Tanácskozás a Torony alatt

Ma délelőtt 9 órakor tartja e havi tanácskozását a szegedi képviselő-testület. A javasolt napirend szerint 30 témával kell (ene) foglalkozniuk a városatyáknak, ám, ez biztosan bővílni fog néhány új megtárgyalandó kérdéssel, mert szinte soha sem maradt eredetiben a javasolt tárgysorozat. Ezúttal még Tühegyi József alpolgármester sem volt derűlátó a tanácskozás időtartamát illetően, mint a múlt hónapban, amikor egy napra tervezték és kétnaposra sikeredett a városatyák összejövetele.

Egyébként napirenden szerepel az 1993. évi költségvetés módosítása, a jövő évi tervkoncepció megvitatása, az újszegedi építési tilalmak felülvizsgálatának III. üteme (erről mai lapszámunkban bővebben tudósítunk), helyi adórendeletek módosítása, a Belvárosban fizető gépjármű várakozó helyek kijelölése, a Carter Kft.-vel való megállapodás. Ez utóbbival kapcsolatban dr. Tóth László jegyző mondotta el a következőket: a Világ Utcaja Kft. lapunkban tegnap megjelentetett állásfoglalásával, alaptalannak minősíthető vádaskodásával összefüggésben fejtik ki ők is a véleményüket a mai tanácskozás első szünetében. Ez az érdekesnek tűnő sajtókonferencia a nyilvánosság előtt zajlik, mivel a Városi Televízió élő adásban számol be a tanácskozásról és a sajtótájékoztatóról is.

chenyi tér déli oldal, Nagy Jenő utca tengelyt, mint választóvonalat vettük figyelembe.

A Belváros előzőekben megjelölt tengelyétől délre eső részén a tervezett módosításokat bevezettük, a Klauzál téri és a Nagy Jenő utcai forgalmi rend változtatások kivételével. A Klauzál téren a gépjárművárakozást fenntartottuk, a Nagy Jenő utcába a személygépkocsik behajthatnak.

Az új forgalmi rend miatt a Belváros déli részén bevezetett módosításokkal kapcsolatosan kezdetben a közvélemény megoszlott, ma már azonban a változtatások szükségességét túlnyomórészt igazoltnak látják.

A programajánlat második ütemének, a Belváros északi részére eső módosítások terv szerinti bevezetésével megszűnik az átmenő forgalom a Széchenyi tér, Kossuth L. sgt. útvonalon. Külön-külön egy-egy „kapun” keresztül lehet be-, illetve kihajtani a városháza és környékére, a Széchenyi tér keleti oldalára, valamint a Takaréktár, Horváth Mihály, Deák Ferenc utcai tömbbe.

Az északi részen tervezett módosítások bevezetésével elérendő cél minél szélesebb körben való megismertetése érdekében a témában fórumot tartunk, melyre tisztelettel meghívjuk az érdeklődőket. Helye: városháza klubhelyisége, időpontja: november 30., 17 óra.

Igények és lehetőségek Jövő évi esélyeink...

A Parlament a közeljövőben tárgyalja meg a jövő évi költségvetésről készített törvényjavaslatot. A benyújtott tervezet alapján már körvonalazható, hogy Szeged városa milyen nagyságú bevételből gazdálkodhat a következő évben. Előzetes adatok szerint ez az összeg mintegy 9,7-9,8 milliárd forintba tehető, amely rendkívül nagy összeget jelent, de az elvégzendő feladatokhoz képest mégis kevés. Ebből a bevételből kell biztosítani a városban a bölcsődék, óvodák, általános- és középiskolák, kollégiumok, nevelőotthonok, szociális otthonok, kulturális intézmények működését. Üzemeltetni kell a várost, azaz biztosítani kell a közvilágítást, el kell végezni a parkosítási, parkgondozási, köztisztasági, útkarbantartási feladatokat. A felsoroltak jövőre mintegy 7-7,5 milliárd forintos költséget jelentenek a városnak.

Ennek a kifizetéséhez az önkormányzat az 1993. évvel közel azonos összegű állami támogatást kap, annak ellenére, hogy az infláció jövőre is várhatóan meghaladja a 20 százalékos mértéket. A felsorolt intézményekben foglalkoztatott dolgozók alapbérét 1994. január 1-jétől mintegy 28 százalékkal kell emelnünk a közalkalmazotti törvény előírásai értelmében. Ez mintegy 680 millió forint többletkiadást jelent jövőre, amelyből 418 millió forintot biztosít a központi költségvetés – részben készpénzben, részben hitelből –, míg 262 millió forintot az önkormányzatnak kell kigazdálkodni.

Az intézmények működtetésén túl rendkívül sürgető igény az önkormányzat tulajdonában lévő épületek és lakóházak felújítása, hiszen évek óta a szükségesnél kevesebbet tudott erre a célra fordítani a város.

Hasonlóan kiemelt fontosságú lenne a beruházásokra fordítható összeg növelése is. Jelenleg a költségvetésnek közel 10 százalékát teszik ki a fejlesztések (az előző évről áthúzódó beruházási feladatok pénzmaradványát figyelmen kívül hagyva).

Ennek legalább a két-háromszorosára lenne szükség a város elfogadható szintű fejlesztéséhez. Az igényeknél jóval kevesebbet tud fordítani csatorna- és útépitésre, parkosításra, közvilágítás fejlesztésére, és egyéb hasonló feladatokra.

Alapvető fontosságú a helyi közlekedés, a víz- és csatornaszolgáltatás mintegy 400 millió forintos támogatása, hiszen a lakosság a szolgáltatásokért az önköltségnél alacsonyabb árat fizet.

Már az eddig felsorolt igények is jóval meghaladják a város bevételét, pedig még nem esett szó olyan jogos és fontos igényekről, mint a szociális támogatások (lakhatási, gyermeknevelési, munkanélküli ellátásból kikerülő munkanélküliek támogatásáról) közel 500 millió forintos összege, vagy a sport- és kulturális egyesületek, egyházak, alapítványok támogatása, a városi – döntően kulturális – rendezvények költségei, a városrendezési, városfejlesztési tervek kidolgozása.

Komoly gondot jelent tehát a rendelkezésre álló közel 10 milliárd forintos bevétel felosztása. Akár elfogadja a közgyűlés a csütörtöki ülésre beterjesztett előzetes költségvetési javaslatot, akár ettől eltérő határozatot hoz, mindenképpen maradnak olyan jogos és fontos igények, amelyek kielégítésére a várható bevétel nem nyújt fedezetet.

A pénzügyi ellenőrzés jegyzőkönyve alapján a testület számára készült tájékoztató összegző megállapítása szerint a színház idei költségvetésének túllépését elsősorban „a művészeti elképzelések és a gazdasági lehetőségek összhangjának hiánya okozza”.

Kis színházi diszharmónia

Olvasóink talán emlékeznek rá, szinte ugyanezt a kifejezést használta dr. Ványai Éva, a színház ügyeiért is felelős alpolgármester a Délmagyarországnak a közelmúltban adott interjújában. A közgyűlésnek készült tájékoztató alapján megkíséreljük bemutatni, mit rejt a meglehetősen dodonai kifejezés, vagyis mit értenek a színházat fenntartó önkormányzat illetékes testületei az „összhang-hiányon”.

Abban nincs vita, hogy a színház többletigénye, amely az októberi közgyűlés előtt szerepelt (bár a színház már jóval korábban jelezte, hogy veszélyben az intézmény üzemeltetése) – indokolt volt. Az időközben hatályossá vált törvények (elsősorban a közalkalmazottak jogállásáról szóló), az áremelkedések, az ÁFA-kulcs emelkedésének hatását nem lehetett előre kalkulálni. A vizsgálat azonban nemcsak e fenti, „külső”, hanem „belső” okokra is visszavezeti az előállt pénzügyi helyzetet és ezek elemzéséből jut ama bizonyos végkövetkeztetéshez, az igények és a lehetőségek kibékíthetetlen ellentétéhez.

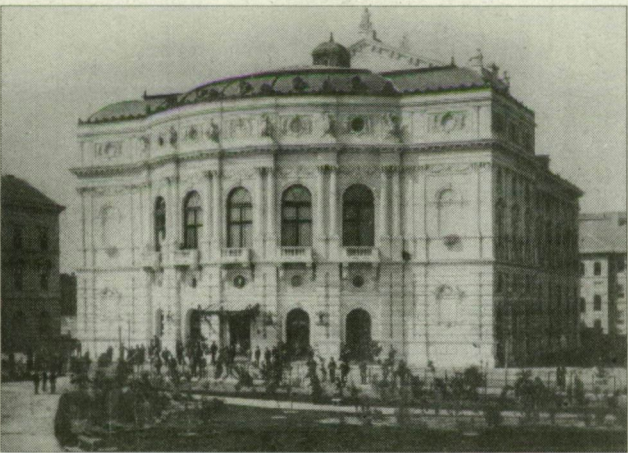
A tájékoztató a többi között ilyen revelatív megállapításokat tartalmaz: „A rendező a legjobb színészekkel, magánékesekkel szeretné a darabot színpadra állítani és ezért vendégművészeket alkalmaz, vagy a helyi vezető művészeket részesíti előnyben. Ez azt eredményezi, hogy a társulatnál vannak sokat foglalkoztatott és keveset, vagy alig foglalkoztatott művészek.” A – feltehetően – pénzügyi szakemberek nem veszik a bátorságot, hogy eldöntsék, szükség volt-e annyi vendégművész meghívására, ahányat meghívtak, biztos-e, hogy a vendégrendezőnek meg kell adni a lehetőséget, hogy a megszokott tervezőivel, szintén vendégekkel dolgozzon, szükség volt-e bizonyos bemutatók előtt annyi próbára, amennyit tartottak; de megállapítják, hogy mindez iszonyúan viszi a pénzt. Tiszteletre méltó beleérzőképességről tesznek bizonyosságot, amikor azt mondják: az alkotói igény új jelmezekre, díszletekre érthető – lenne, ha ehhez anyagi lehetőségek is lennének...

Mennyi is a sok?

Fölteszik a kérdést: szükség van-e ennyi bemutatóra? (Az 1992-93-as évadban 15, és egy felújítás.) „A pénzügyi helyzet azt igazolja, hogy a jelenlegi körülmények között nem bírja el” – mármint a színház a sok bemutatót... Ugyancsak kételemek támadtak a bérleti sorozatok számát illetően, soknak találtatott az idei szezonra

A gigantomán színháziak esete a pénzügyesekkel

Közgyűlés előtt a revizori jelentés

1883., elkészült a színház. Azóta is kész!...

A Szegedi Nemzeti Színház az év utolsó negyedében a fizetéseképtelenség határára került. Az október 6-án tartott rendkívüli közgyűlés – a gyorssegély megszavazása mellett – utasította a Közgazdasági Irodát, hogy vizsgálja meg a színház pénzügyi helyzetét. Az ellenőrzés lezárult, megállapításait a mai közgyűlés fogja tárgyalni.

meghirdetett 24 fajta bérlet. (Megjegyzem, elszámolták, csak 14 fajta bérlet van.) És megegy „fölfedezés”: „A színpad nagysága a rendezőket, tervezőket a gigantikus méretekben való gondolkodásra ösztönzi, ami szintén a költségek növekedése irányába hat.”

Isten látja a lelket: semmi kedvem ironizálni egy revizori jelentés megállapításain. Annál kevésbé, mert található a tájé-

dolgok sokak-e valóban. Pénzügyi szempontból az dönthető el, hogy ne dolgozzon a rendező a legjobb színészekkel, se a megszokott tervezőkkel, se új ruhákkal-díszletekkel, s főleg ne nagyméretűekkel, ne legyen annyi bemutató se, és bérlet se, és plakát és műsorfüzet se, hirdetési jutalék meg pláne ne legyen. Ez esetben ugyanis megteremtődik a hón óhajtott összhang az igények és a lehetőségek között, kimúl az antagonizmus, nyomtalanul. És a színház, mint olyan, szintén kimúl.

Tessék egységesen vezetni - a semmit?

Az ellenőrzés megállapításait megtárgyalta a Kulturális, valamint a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság. Ez utóbbi testület „....a pénzügyi fegyelem be nem tartása miatt személyi felelősségrevonásokat tart szükségesnek.” Ha a közgyűlés komolyan veszi ezt a javaslatot, valakinek muszáj válaszolnia a fentiekből következő kérdésekre. (Elképzelem, milyen hatást tenne az alkotóra mondjuk egy ilyen kérdés: Nem gigantikus véletlenül a Chioggiai csetepaté díszlete? Azt is megnézném, aki ezek után a szegedi színházba jönne tervezőnek, színésznek, rendezőnek, stb. Ha akarom, persze, ez is egy megoldás...) Javasolja to-

vábbá a pénzügyi testület, hogy „a színház önálló tagozatszerkezet és tagozatvezetés nélkül működjön”, majd azt is, hogy „befogadó színházként működjön”.

Ez magyarul se többet, se kevesebbet nem jelent, mint azt, hogy szűnjön meg a Szegedi Nemzeti Színház.

A javaslatok sorában mégsem ez az igazi nóvum – gyanítom, pusztán arról van szó, hogy nem gondolták végig ama testületben, mit is mondanak. A leginkább meglepő a zárójavaslat, miszerint „a színházi kulturális intézmények (Szegedi Nemzeti Színház, Szabadtéri Játékok, Szegedi Szimfonikus Zenekar) egységes vezetés és egységes technikai bázisról működjenek”. Ha jól sejtem, a lakonikus fogalmazás azt az „intendatúra” tervet eleveníti fel, amelyet a városatyák annak idején leszavaztak.

A Kulturális Bizottság nem állt elő hasonlóan eget rengető indítványokkal, hanem azt mondta: szavazzák meg a városatyák a színháznak a revizori jelentésben is jogosnak tartott pótelőirányzatot, 24 millió forintot, s jövőre az ezzel emelt előirányzatot tekintsék a „bázisnak”.

A határozattervezet mindkét bizottság javaslatait elegyíti. A mai közgyűlés elsőként tárgyalja a színház ügyét.

Sulyok Erzsébet